

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/191/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014592
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014592.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci vedenej proti odsúdenému: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 14.10.2022 č. k. 35PP/1/2022-41, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.1.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 14.10.2022 č. k. 35PP/1/2022-41 rozhodol o žiadosti ods. A. B. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto:

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) písm. b), ods. 2 Trestného zákona a § 415 os. 1 Trestného zákona súd návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. sp. zn. 6T/118/2020 zo dňa 04.12.2020, zamietal. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť. Odsúdený v písomnom odôvodnení sťažnosti, prostredníctvom svojho obhajcu, uviedol (skrátene): Nesúhlasím s uznesením najmä v časti, kde sa uvádza, že sa moja resocializačná prognóza javí ako menej priaznivá. Za otrockú mzdu som vykonával práce, ktoré mi prikázali od rána do večera. Zástupca ÚVTOS ma za celú dobu ani raz nekontaktoval, tak ako môže o mne čokoľvek uvádzať. Súd v uznesení uvádza citáciu paragrafov aj keď vie, že nie som právne vzdelaný. Vyvoláva to vo mne pocit, že nech urobím čokoľvek, mňa súd podmienkovo neprepustí. Nikde nie je uvedené, čo má šesťdesiatnik urobiť, aby mohol byť prepustený a starať sa o svoju chorú manželku. Žiada, aby krajský súd jeho žiadosti o podmienkové prepustenie vyhovel.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v ods. 1 tohto uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, ako ja prvú materiálnu podmienku (odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukázal schopnosť viesť riadny život, t. j. preukázal polepšenie), ale nesplnil tú materiálnu podmienku, podľa ktorej sa dá očakávať, že po prepustení na slobodu povedie riadny život.

V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že odsúdený bol doposiaľ 26 krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, prevažne majetkového charakteru a marenia výkonu úradných rozhodnutí. Opakovane bol odsúdený na nepodmiennečný trest odňatia slobody, ako aj na trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom a uložením skúšobnej doby, prípadne aj upustením od uloženia súhrnného trestu. Súdny tak opakovane zhovievavo pristupovali k trestaniu odsúdeného, keď napriek recidivujúcemu správaniu mu neuložil, napriek predchádzajúcim odsúdeniam nepodmiennečný trest odňatia slobody a umožnili mu preukázať svoju nápravu riadnym vedením života. Odsúdený sa ale napriek tomu opätovne dopustil zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1. ods. 2 písm. b) ods. 3 písm. f) Tr. zákona vo viacčinnom súbehu s neoprávneným vyrobením a používaním platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Odsúdený síce v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody preukazuje svojim správaním polepšenie, jeho zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode ale neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života. Svedčí o tom skutočnosť, že si z opakovaných predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Na jeho nápravu a uvedomenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemala vplyv ani bezprostredná hrozba výkonu trestu odňatia slobody pri predchádzajúcich podmiennečných odsúdeniach. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a, dokonca v krátkej dobe po tom, čo vykonal iný nepodmiennečný trest odňatia slobody, nevytvára predpoklady na úvahu o tom, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Na základe správania odsúdeného na slobode má súd za to, že k právne aprobovanému správaniu je odsúdený motivovaný a vedený len v prostredí ústavu počas výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdeného nedokázalo nič motivovať k tomu, aby dokázal žiť riadnym životom na slobode, dodržiavať všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušovať zákony. V prípade odsúdeného preto prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatel'om trestnej činnosti. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť mal preto súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Zistenia, uvedené v predchádzajúcom odseku, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností. Preto na túto časť odôvodnenia napadnutého uznesenia tunajší súd iba odkazuje, bez potreby jej opakovania.

Sťažnostný súd uvádza, že pri rozhodovaní o splnení materiálnych podmienok, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného, odôvodňujúce reálny predpoklad, že i v budúcnosti povedie riadny život. Veľmi veľké množstvo predchádzajúcich odsúdení a množstvo opakovaných výkonov trestov odňatia slobody, svedčia, z pohľadu prognózy jeho správania sa do budúcnosti, o tom, že tieto nemali na odsúdeného výchovný účinok, pretože po ich výkone sa opätovne dopúšťal páchania úmyselnej trestnej činnosti. Preto záver súdu, že nie je splnená druhá materiálna podmienka, je logický a vychádza z faktov, ktoré jednoznačne vypovedajú o prístupe odsúdeného k ochote dodržiavať právne predpisy. Samotné vyjadrenia odsúdeného o tom, že spáchanie trestnej činnosti ľutuje a že sa chce vrátiť k rodine a viesť riadny život, nepostačujú na záver, že jeho náprava bola po čiastočnom výkone trestu odňatia slobody dovŕšená, resp. realizovaná v takej miere, že v ďalšom výkone trestu nie je potrebné pokračovať. Nie je potrebné spochybňovať túžbu odsúdeného predčasne ukončiť výkon trestu odňatia slobody, resp. ísť za rodinou. No jeho tvrdeniam o tom, že chce viesť riadny život, nie je možné posúdiť ako zmenu v jeho prístupe k správaniu sa na slobode. Takúto možnosť (trvale viesť riadny život, teda nepáchať trestnú činnosť) mal v minulosti opakovane, po výkone trestov odňatia slobody, no nikdy ju reálne nevyužil.

K sťažnostným námietkam odsúdeného je možné uviesť, že odsúdený ponúka pohľad na jeho osobu, ako človeka, ktorý sa vo výkone trestu odňatia slobody snaží pracovať, ale nijako mu to nepomáha

k podmiennečnému prepusteniu. K tomu sťažnostný súd uvádza, že jeho trestná minulosť a páchanie trestnej činnosti aj po opakovanom výkone trestu odňatia slobody, je v tomto prípade dôležitejší faktor ako to, že vo výkone trestu bol zaradený do práce a túto prácu vykonával. To, že prijal svoje zaradenie do práce a túto aj riadne vykonával, nijako nesvedčí o tom, čo možno od jeho správania očakávať v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.